

סגנונים. נסיך מונאקו הוא השליט האירופי האחרון, השילט בזכות אלוהית, לא לפי בחירת העם...

עד למלחמת העולם השנייה היתה מונאקו מפורסמת כמרכז העולמי של משחקי המזל. הקאזינו הענקי במונטה קארלו שימש מקום שעשועים לשירי העולם כולו ולצמאיהיה פתקת למיניהם.

הזק-טבע מועיל. המלחמה שמה קץ לכל זה. הקאזינו התרוקן. השירותים הציבוריים הונתו. אפילו בוא השלום לא שיפר את המצב: המיליונרים מצאו להם ביניים מקומות בלוי אחרים, העדיפו את פאריס, לאס וגאס וקייטנות הריבירה על מונטה קארלו. שלטונות המדינה היו מוכרחים למצוא מוצא מהיר, כדי להציל את מונאקו מפשיטת-רגל מוחלטת.

המוצא נמצא כאשר נזכרו השלטונות ב"חוק הטבע, שהביא לבניית הקאזינו לפני שבעים שנה: בני-אדם אהבים את הפסגות יותר מכל. הוחלט לפסוד את אזורי מונאקו מתשלום מס-הכנסה, כדי למשוך למקום מספר רב של מיליונרים שוואי-מסים.

איש-המסתורין. להחליטה היו תוצאות מרחיקות-לכת. המיליונר הראשון שהגיע למקום היה אריסטוטלס סיקראסס אונאסיס, איש המסתורין היווני, שהניג בעל רכוש גדול נאמד ב-300 מיליון דולר ובעל צי אניות הנפס הגדול ביותר בעולם. מוכן מאליו ש"הוא לא רצה לשלם מס-הכנסה לא-רצו, ויון. על כן קבע את מרכז חברת-האניות שלו במונאקו החופשית ממס, מיהר לרכוש לעצמו אזרחות מונאקית. אונאסיס לא הסתפק ברכישת האזרחות.

במסורה הפוליטית החשאית של מוסוליני קחו למשל את הסנאטור פלגריני...

הפעם לא הועילה אפילו הכרוה על הפסקה. הקומוניסטים והניאו פאשיסטים פרצו לעבר טוני. הדמוקרטים הנוצרים מיהרו להגן על חברם. אלוות-גומי שהוצאו מתחת לחליפות-הערב המהודרות התנופפו באוויר, מחצו ראשים. קסתות נעקרו ושימשו לנאבקים במקום אבני-קלע. סדרני בית-הנבחרים ניסו להקים מתרסים בין שני המחנות, אולם המתרסים, שהוקמו משולחנות וכיסאות, נהרסו כהרף-עין.

התיגרה נמשכה למעלה משעתיים. לאחר מכן החלו שני הצדדים למנות את אבירי דותיהם. במהרה התברר כי פצועי-המת-קפים היו מרובים יותר. הציר הניאו פאשיסטי, פאלו מארונה, נפצע במצחו מזוגיות משקפיו, שנופצו במהלומת-אגרוף. ראשיהם של שניים מחבריו לסיעה נחצו באלות. פניהם של רבים אחרים היו מכוסים סריטות וחבורות.

רופאים חברי-מפלגת. תחנת-העזרה הראשונה של בית-הנבחרים הפכה לבית-חולים ניד. האחות היחידה שנמצאה במקום לא הצליחה להשתלט על המצב, הועיקה רופאם ואחיות. הנוצרים הדמוקרטים והניאו-פאשיסטים קיבלו סיפול זה בצד זה, ואילו הקומוניסטים העבירו את פצועיהם לאגף-הבניין המיוחד להם, הועיקו רופאים מחברי מפלגתם.

ואף על פי כן נחדשו הדיונים בבית הנבחרים — בשעה שחיים בבוקר, נערכה הצבעה קצרה והובע אימון לממשלת אי-טליה ברוב קטן של 295 קולות נגד 265

ארצות הברית האליל נוסף. יחי האליל

בשבוע שעבר זכו רבים מאזרחיה הרפובליקאים של ארצות-הברית לחזות באחד מאליליהם הנערצים שנופץ לרסיסים — או, ליתר דיוק, ניפץ את עצמו.

האליל היה דוגלאס סטרינגפלו, ציר-הקונגרס הרפובליקאי של מדינת יוטה. הוא היה דמות כמעט אגדית. הכל סיפרו על מעלליו הנועזים בימי מלחמת-העולם השנייה עת שיירת כסוכן השירות החשאי האמריקאי באירופה. סטרינגפלו עצמו היה מרבה לספר כי אסיפות-עם על צניחותיו הנועזות בשטחי הכיבוש הנאצי ועל מאבקו עם הגסטאפו.

על כן נודעו רבים בראשית השבוע ש"עבר, כשהופיע סטרינגפלו בתוכנית טלביזיה, מהה דמעות מעיניו, סיפר את האמת לאמינה: הגא לא הוצגה מעולם בגרמניה, לא עונה על-ידי הנאצים, לא חטף פסיקאי גרמני נודע.

"הכל התחיל בהלצה תמימה", הודה ציר-הקונגרס במולו את עניבתו בעצבות, "לאחר שהחלמתי מן הפצעים שנפצעתי בצבא, החלטתי להצניג את עצמי כגיבור-מלחמה. במהרה פשטה האגדה והתנפחה עד כדי כך שאיבדתי כל שליטה עליה. הפופולאריות אשר רכשתי סיחררה את ראשי, עוררה אותי להסתיר את האמת."

דחץ מפלגתי. יריבו הדמוקרטים של סטרינגפלו קיבלו את חידויו בהסתייגות. הם היו משוכנעים כי הוא פתח את פיו וסיפר את האמת לא תוצאה מיסוריו מצפון, אלא בהשפעת לחץ-מפלגתי.

לדברי הדמוקרטים של מדינת יוטה החל לחץ הרפובליקאי לפני חודשים מספר, כאשר פורסם בארמי טיימס. העתון הרשמי של צבא ארצות-הברית, קטע קצר ועוקצני: "מסמכים צבאיים הוכיחו ללא צל של ספק כי אין אמת בסיפורים על גבורתו של סטרינגפלו."

ציר הקונגרס הצעיר (32), נעלב, פנה אל הנשיא איזנהאור בדרישה נמרצת לפתוח את תיקי השירות החשאי, להוכיח את אמינות מעלליו. אולם עוד בטרם הספיק הנשיא להשיב על הדרישה, פתח מרכז המפלגה הרפובליקאי בחקירה מסועפת, גילה את האמת לאמיתה, הכרית את סטרינגפלו לביים חידויו פומבי.

היה זה המוצא הטוב ביותר מן המבוך השבוע, לאחר שלחף הזעזוע הראשון, היה ברור כי המכה-על-האט רכש לו פופולאריות חדשה, גדולה יותר — פופולאריות של אדם ישר. לא היה כמעט כל ספק כי סטרינגפלו יזכה גם בבחירות הבאות.

איטליה הצבעה באגרופים

השבוע הונחתה מכה ניצחת על כל הטרענים כי צירי הכנסת הישראלית מצטיינים בחוסר נימוס סדרתי: סדרת מאורעות סוערים שהתרחשו ברומא העידה כי לעומת בית-הנבחרים האיטלקי שקטה הכנסת כמו מנור-שתקנים.

המערכה הראשונה של הדרמה (או ה"קומדיה) נפתחה בשעת הדיון על מדיניות-החוץ האיטלקית. חוץ כדי חילופי-דברים סוערים קם הציר הדמוקרטי-נוצרי, לורנצו טוני, האשים את הקומוניסטים בשיתוף-פעולה עם הניאו-פאשיסטים.

הקומוניסטים נעלבו, זינקו לעבר טוני כדי להיפרע ממנו. בעקבותיהם באו צירי הימין הקיצוני באגרופים מוגפים. יושב-ראש בית-הנבחרים הכריז על הפסקה. הציר רים התקפניים הפסיקו את התקדמותם לעבר טוני, הלכו למזנון, לצנן את זעמם בלימונדה קרה.

כחמה מבושרת-רעות. הלימונדה לא הועילה. מיד לאחר ההפסקה קם טוני והמשיך בדבריו, חוץ דממה כללית מבושרת רעות:

"אתם רוצים לדעת את שמות הצירים, ששיטתו פעולה עם הפאשיסטים? אין דבר קל מזה. עליכם רק לזכור כי הצירים אינגראו, לאקוני ואליקאטה קיבלו אותות-הצטיינות גבוהים ממוסוליני. אני מוכן אף להרחיק לכת ולנקוב בשמות צירים קומוניסטים ששירתו במיליציה הפאשיסטית."

מספסלי הסיעה הקומוניסטית פרצה שאגת זעם אדירה. אולם טוני הוסיף: "אחרים מן הקומוניסטים שירתו אפילו

שני קוראים נאמנים, כפי שהם מ' כנים את עצמם, פנו אלי בשאלה תמימה להבהיר להם את המושג "ס' לוגי", ובכן, ידידי הצעירים, ס' לוגי ניים נחשבים הצעירים שאינם בתור עת נוער. נמצאים בחברות פרטיות, הצעירים הלזכים בעצבות זמכנ' סיים צרים בקרסול, הצעירות הול' כות בשפתונים ועקבים גבוהים, ו' עיקר בילויים הוא ריקודים כטנגו, רומבה, סמבה, ממכו ואלהים יודע מה עוד.

אלו הם, בכמה מילים, סימני ה' היכר של אותם הנערים והנערות ה' מכונים "ס'לוגיים".

האם נעשיתם חכמים יותר מן ה' הסברה?

הנשות עדינים

דבר אחד אני יכול להבטיח לנערה שתחבטת עם (880/363): יהיה לה עסק עם אדם רגיש ורק רגשות. הוא בן 20 לערך, מתנורר בחיפה, על תכונותיו לא הירבה לכתוב, ציין רק שהוא מבקש ל' התרועע בכתב עם נערה בגיל 17-18 בנובה של 1.80 מ' ושתיהו היפאית, (889/363) הוא חבר בודד מאד, והיה רוצה למצוא כנערה נשמה-אחות אליה יוכל לחוש קרבה.

בברכה המוערת בלונדון

עולמיים בן 18 פחות הששים, הוא חונר המתהלך כמפתח שאין אף נערה יפה המשתחפת במדור: מוכן שהוא (880/364) מוכן להתאכזב לטובה ולק' בל מכתב מיר השייכת לראש בלונדו חמד (מ' מ' ש' ארמ האיש). אשר ל' הוא אומר על עצמו שהוא מתעניין בכל דבר מעניין, אוהב כל דבר הראוי לכר (אני אינני מבונה — אתם?), מוכן להתכתב על הכל, פרט למטיקה. שפת ההתכתבות יכולה להיות גם אנגלית.

הא שויצר

שתי נערות בנות 16-15 (880/365) ה'לומרות ככות ספר תיכון, אוהבות, כבר בנילן ריקודים נוריים, סרטים, שירים ואפילו ספרות טובה. הן מבטיחות ל' שעלויות והומור הם חלק בלתי נפרד ממהותן. את תכונותיהן אלה הן מוכנות להפעיל על שני חברים בגיל 17-16 תי' כונויה-שכלה, שהיהו כעלי הופעה נאה, מסכיבות חיפה ובעלי חוש הומור. אם יימצאו כאלה שהתאור הולם אותם ש' ישלחו קורם את תמונותיהם.

קול מצויין בנפש עדינה

ל' (880/366) יש תכונות צופיות ב' החלט: היא עדין נפש, טוב לב ומיכן לעזור לזולת. פרט לכך הוא בן 24 בעל נובה בינוני, וחובב זמר. נוכחת' שהוא גם עניו, משום שכתב ל' שלדעת כל מכרוי יש לו קול מצויין. הוא רוצה להתכתב עם בחורה עד גיל 20 שתהיה בעלת אותן התכונות.

פרובינציאלי ברבר

חיפאית, תלמידת השביעית (889/367) מוענית להתכתב דווקא עם בחור כי אחת הערים הקטנות והרדה, נתיבה וכדי שהיה בעל נובה למעלה מן הממוצע בגיל 21-19. כונשאי ההתכתבות היא מציעה: החברה והקולנוע. סכות מכתבה אלי הוסיפה נ. ב. אחד בן היא כותבת כי עליו להיות סימפטי ולא ג'ינני.

מצטערת, אכיל...

ציפ: — כיצד להסביר לצעיר המחור אחרון שהוא איננו מעניין אותו? הוא אלמת, חרשת, עוררת. נעדרת. והעיקר, אף תהיי מלאה הרצות לפגישת כרי להי' דיע שהן אינן באות.

אצלי? — לא!

דוקי: — רוקות בניל כשלך איננה עניו רע כל כך. חיי מסעדה אינם כה נרועים כפי שמשערים לעתים אף נעו' מים מאד. האפשרות ללכת ולבוא מתי שרוצים, אף היא איננה מעוררת רחמים. אתה טוען כי אתה רואה כגינני את ההתפוררות האוטית של מה שהיה אתה נדולה אצל חבריך הנשואים, דבר זה, מכובן איננו צריך לחייב בך אותך. הכל טוב ויפה דוקי, אולם בקשה קטנה אל אליו: כאשר תתחנן, שלח לי הומנה.

אף על פי

בינורו: — אתה נמצא כעת בניל, בו האף נדול ביותר לפנים. אין כל סיבה לדאגה. הפרופורציות מסתדרות עם הזמן. לפי מה שתארה לי, אני מבין שיש לך אף נשוי. אינני רואה כל רע בזה, להיפך, זה אופייני מאד. הרי אינך רוצה באף קטן וסולד? כמו מלאך קטן, לא כן? אינני מיעצת לך לסנות אל כל אותם בעלי המודעות. חכה עוד.

אי מכיר? אי ידע?

מערכת. העודם הזה מוכנה להעניק פרס לכל מי שיוזה את הנערה המצויינת מ'מים ישראל' המופיעה בתצלום זה (שורה קדמית, שלישית משמאל). התצלום יודם בשבועי עבר בלונדון בעת קבלת פנים מפוארת לכבוד יפהפיות בנות עשרות ארצות, שנאספו להתחרות עד התואר "מים עולם", המקביל לתואר האמריקאי "מים תבל". כמותרת התמונה המקורית, שהופצה בעולם על-ידי סוכנות-הידועות המפורסמת "קייטטון", מופיעות המשתתפות בסדר הבא: בשורה האחרונה (משמאל ימין): זאנט דה-יונק (צ'יידן), גרמה הופנבלדאר (ד'מארק), אנטיוגונה קוסטאנדה (מצרים), איבון דה-ברוין (פינלנד), קלודין בליס (צרפת), פראוקה וולטר (גרמניה), פטרישיה באטנר (ברזיל), אפי מדה (יוון). בשורה קדמית (משמאל ימין): קוני הארטוולד (הולנד), קוני רוג'רס (אירלנד), מים ישראל, כריסטינה פנטוני (איטליה), מלכת היופי שד רוב, מרגרטה ווסטלינג (שוודיה), קלודין בזהלר (שווייץ), קארין הולטמן (ארצות הברית). כידוע היתה אכיבה פאר מלכת-היופי של ישראל בעת צילום התמונה לא בלונדון, אלא בתל-אביב.

קולות. הפעם הצביעו כל הצירים רק באצי בעותיהם. הם היו עייפים מאד.

מונאקו

אן עדן לשוואי-מסים

הפסימיסטים, הסובלים קשות מידו ה' ארוכה של האוצר ככל מדינה מודרנית, טוענים כי אפילו שוכני ג'נרדן חייבים ב' תשלום מס-הכנסה. הם טועים בהחלט. יש מקום אחד עלי אדמות, בו אין האזרח משלם לאוצר אפילו פרוטה אחת. שם המקום: מונאקו.

מונאקו היא מדינה זעירה בדרום אירופה. גודלה אינו עולה על גודל הגן העירוני של ניו-יורק, ואף על פי כן יש לה דגל, תקציב, בוליים, דיפלומטים ומסורה מעוטרת במדים

הוא רכש גם את מרבית הבניינים הגדולים של מונטה קארלו, בתוכם את הקאזינו ה' מפורסם ואת מועדון ספינות-המפרש. אזרחי מונאקו ראו זאת ונרעדו: הייתכן כי בניינים היסטוריים יהפכו למשרני-ענק ו' נמלה-היפה של מונטה קארלו יתמלא אניות נפט מצחינות? החששות נמוגו במהרה: אונאסיס קנה את הקאזינו כדי להחזירו לגדולתו. הוא החליט לשפץ את הקאזינו הישן, להקים לידו קאזינו קיצי. היה ברור לכל כי מונטה קארלו תשוב להיות עיר-השעשועים הראשונה במעלה אולם לא היה ברור כלל כיצד יגיבו ה' מעצמות הגדולות על ההשתמטות ההמוניות מתשלום מסים. לדעת משקיפים זרים היה משחק-המזל החדש של ממשלת מונאקו מסור, כן, מסוכן עד מאד.